

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

De peccato

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

2. Sancti sui ipsius odii.
3. Timoris malæ mortis, ac bene vivendi, ut bene mori quis possit, desiderii.
4. Metus Judiciorum Dei.
5. Desiderii patiendi, atque in hac vita agendæ pœnitentiæ.
6. Gaudii & consolationis in pœnis, ac spei æternæ beatitudinis aliquando reportandæ:

Multiq; alii ex istis tanquam ex fontibus suis ac scaturiginibus profluentes, qui ex bonorum malorumve spiritualium consideratione proveniunt, sicuti motus appetitus sensitivi excitantur ex intuitu objectorum pariter sensibilem bonorum aut malorum, gratorum aut ingratorum. Ubi etenim bonum aliquod, exempli gratia, æternam cœlestis gloriæ beatitudinem, consideramus, mox in nobis experimur amorem, desiderium, gaudium, spem ac sanctam quandam audaciam nos resolvendi ad superandas difficultates, quæ nos ab illius acquisitione possunt impedire. Ubi verò consideramus aliquod malum, verbi gratia, tormenta inferni, experimur in anima nostra odium, abominationem, tristitiam ac tanti mali timorem. Aliquot hic formulas super quolibet ex prædictis argumentis apponemus.

Comparatio affectuum orationis cum naturalibus hominis passionibus.

De Peccato.

Primò quidem consideratio peccati secundum seipsum & pravos ipsius effectus,

Hic

inju-

*Affectus
nasti soli-
ti ex confu-
deratione
peccati.*

injuriam videlicet Deo illatam, animæ vastationem, & horribiles pœnas, quibus à divina castigatur justitia, unà cum attentione ad ea, quæ nos commisimus bene multa & enormia, certam in corde nostro producit verecundiam ac nostrimet confusionem, status nostri miserimi extremum horrorem, justum evidentis periculi æternæ damnationis incurrendæ timorem, amarumque de nostris offensis dolorem, tum ob metum inferni, tum quia adeo graviter offendimus Deum, qui amorē ac servitia promeretur infinita, ob incomparabilia, quæ quidem ab ipso, sive in ordine naturæ sive gratiæ, recepimus, beneficia.

Ac proinde præter quatuor istos affectus generales, de quibus locuti sumus, videlicet gratiarum actionis, pro eo, quod in malo isto statu ex hac vita abrepti non sumus: resolutionis vigorosæ corporaliter moriendi potius quam in illum relabendi; obligationis nostri-metiporum; omnium vitæ nostræ momentorum Deo in satisfactiōem pro peccatis nostris factæ; & petitionis gratiæ divinæ, ut nostris queamus stare promissis: præter, inquam, hos quatuor affectus generales, nascuntur in cordibus nostris aliqui particulares, contritionis, timoris, pudoris, & horroris, qui omnes invicem permiscentur hac vel simili ratione.

*Affectus
particula-
res miscē-
tur gene-
ralibus.*

Formula.

Eheu! mi Deus, quantum confundor, ubi in conspectu divinæ Majestatis tuæ comparere debeo, tot impuritatibus onustus & immunditatis? O me infelicem peccatorem! O inferni titiōem, sordibusque & pædoribus infectam cloacam! Vah! terrore contremisco

con-

considerans ignes, quos tua divina justitia pro me accendit, solaque tormentorum illorum representatio metu me concutit ac horrore. Nunquid verò, mi Deus, vel tantillum tibi restat misericordiae pro hoc infelici peccatore, qui dolet, quod unquam te offenderit? Misericordiam ô mi Deus, misericordiam, paucas adhuc inducias, ut queam agere pœnitentiam, quam ecce ab hoc momento exordiar; Pro! maledictum peccatum, quantum te detestor & abhorreo. Quid? tam ignaviter ac malitiosè dereliquisse Deum meum? Quid obsecro cogitabam? Utinam, utinam, ô mi Deus, tibi nunquam fuisset inobediens, neque unquam te offendissem! Vah! nunquam, ita, nunquam amplius peccabo, potius moriar, imo potius infernum adibo, quam ad pristina mea unquam revertar delicta.

Verùm nunquid ullatenus de omnibus istis perversitatibus meis de meipso ultionem sumere potero? Agam profectò & corpus hocce meum pœnitentiis onerabo atque austeritatibus, ut veluti instrumentum peccati extiterit, ita quoque instrumentum existat satisfactionis. Afflige, percutere, Domine, occide hunc rebellem, hoc inquam à patibulo, infernoque redemptum mancipium. Ure, consume; annihila hunc fœtidum canem, hoc putridum & corruptum cadaver, quod coram divina Majestate tua & beatis illis spiritibus adeo virulentum exhalat odorem, modò hac ratione tuam promereri queam misericordiam.

Pro! quando erit, ubi reverà habebor veluti mortalium omnium impiissimus, maximè

abo

abominabilis, omnique gratia indignissimus, qui Deo meo, Creatori meo, conservatori meo ac benefactori indefesso adeo fui infidelis, qui, inquam, proditor exiti divini Magistri mei, adeoque justissimis amabilissimisque cœlestis Patris mei mandatis rebellis. Ecce, ecce hęc ad illius mempe pedes provolvo, oculis lactymis, corde pleno singultibus, suspiriis ac doloribus, quod cum toties adeoque malitiosè dereliquerim, merita pretiosissimi sanguinis illius pedibus protriverim, illiusque gratias abundantes, quas tanto ipse mihi labore comparavit ac sudore, inutilitèr dissipaverim, eâ, quâ possum, constantiâ contestando, in posterum ei me futurum fidelissimum.

2. *De Cognitione sui ipsius.*

A Nima, quæ non obscure meditando cognoverit, se nihil esse, nihil habere, ac nihil posse ex seipsa, imo ne valere quidem proferre sanctissimum nomen Jesu sine divini Spiritus assistentiâ, neque uno procedere gradu sine Dei concursu, concipiet affectus

*Affectus
nasci soliti
ex cogniti-
one sui-
ipsius.*

1. Pudoris & confusionis, quod unquam adeò ineptè de seipsa quidquam præsumpserit.
2. Vilis existimationis sui ipsius, ac profunda coram Deo humiliationis.
3. Dependentiæ ac subjectionis eorum omnium, quæ vel ipsa est, vel fecit unquam boni, cuncta integrè referens in Deum.
4. Horroris vanæ gloriæ, per quam homo sibi ipsi quidquam, quod tamen nisi à Deo non habet, attribuens, sacrilegio proximum committit.